

5 ROŚLIN DONICZKOWYCH DLA TYCH, KTÓRZY NIE MAJĄ RĘKI DO KWIATÓW

W ostatnich latach rośliny do dekoracji wnętrz zyskały na popularności. W sklepach stacjonarnych i internetowych oferowany jest ogromny asortyment tej grupy roślin. Ich popularności można się doszukiwać w kampaniach promujących zdrowy styl życia. Wiele akcji promocyjnych jest nastawionych w kierunku korzystnego oddziaływania roślin na nasze zdrowie. Wypełnienie domu roślinami doniczkowymi może sprawić, że będziemy szczęśliwsi i bardziej produktywni.

Przy tak dużym wyborze roślin trudno się zdecydować na ich zakup. Zmieniając miejsce zamieszkania często zastanawiamy się jakie rośliny poradzą sobie w trudnych warunkach lub gdy czasem zapomnimy o ich podlewaniu. Poniżej prezentujemy kilka bezproblemowych gatunków, które urosną w każdym pomieszczeniu, pod warunkiem że będzie tam okno.

Wężownica gwinejska (*Dracaena trifasciata* syn. *Sansevieria trifasciata*) jest sukulentem liściowym o niewielkich wymaganiach świetlnych i wilgotnościowych. Charakterystyczne są długie, mieczowate, sztywne liście z ciemnozielonymi nieregularnymi poprzecznymi paskami. Osiągają one 20-150 cm długości i szerokości 2,5-7 cm. Liście wyrastają z krótkiego podziemnego kłącza.

Wymagania: Wężownica wymaga stanowiska jasnego do półcienistego, toleruje również miejsca o słabym oświetleniu. Optymalna temperatura wzrostu 18-25°C. Przy temperaturze niższej niż 12°C wężownica może zamierać.

Podłoże: Podłoże do uprawy powinno być gruboziarniste, żyzne i przepuszczalne, wskazany jest dodatek piasku lub drobnego żwiru oraz drenaż na dnie doniczki, pH 6,5-7,5.

Pielęgnacja: Rośliny wymagają umiarkowanego podlewania. W okresie intensywnego wzrostu podłoże powinno być wilgotne, ale nie mokre. Wężownica toleruje krótkotrwałe okresy suszy, niewielką ilością wody rośliny można podlewać raz na 2-3 tygodnie. Nadmierna wilgotność podłoża powoduje gnicie kłącza i doprowadza do zamierania rośliny. W okresie intensywnego wzrostu nawozić co 2-3 tygodnie roztworem nawozów dla roślin o ozdobnych liściach.

Rozmnażanie: Wężownicę można rozmnażać przez podział silnie rozrośniętych okazów lub przez sadzonki liściowe. Sadzonki liściowe sporządza się z fragmentów liści o odcinkach 7-10 cm. Sadzonki należy umieścić w wilgotnym podłożu o temperaturze 20-24°C, ukorzenia się w ciągu 5-6 tygodni.

Choroby i szkodniki: Mogą pojawiać się tarcznieki i zgnilizna korzeniowa, większym problem jest gnicie kłącza spowodowane nadmierną wilgotnością podłoża i zbyt niska temperatura.

Zamiokulkas zamiolistny (*Zamioculcas zamifolia*) jest sukulentem o niewielkich wymaganiach świetlnych i wilgotnościowych. Ozdobę stanowią pierzaste liście z podłużnie-eliptycznymi błyszczącymi, skórzastymi listkami od 4 do 8 po każdej stronie osi. Liście wyrastają krótkiego grubego podziemnego kłącza i osiągają 20-120 cm.

Wymagania: Zamiokulkas wymaga stanowiska półcienistego, toleruje również całkowite zacienienie. Optymalna temperatura wzrostu 18-25°C. Przy temperaturze niższej niż 15°C zamiokulkas zrzuca listki, wchodząc w okres spoczynku.

Podłoże: Podłoże do uprawy powinno być żyzne, próchnicze i przepuszczalne, wskazany jest dodatek piasku lub drobnego żwiru oraz drenaż na dnie doniczki, pH 5,0-6,5.

Pielęgnacja: Rośliny wymagają umiarkowanego podlewania. W okresie intensywnego wzrostu podłoże powinno być stale wilgotne, ale nie mokre. Zamiokulkas toleruje

krótkotrwałe okresy suszy. Nadmierna wilgotność podłoża powoduje gnicie kłączy i doprowadza do zamierania rośliny. W okresie intensywnego wzrostu nawozić co 2-3 tygodnie roztworem nawozów dla roślin o ozdobnych liściach.

Rozmnażanie: Zamiokulkas można rozmnażać przez podział silnie rozrośniętych okazów lub przez sadzonki liściowe. Ukorzeniać można całe liście, jak i oderwane pojedyncze listki. Listki należy umieścić w wilgotnym podłożu o temperaturze 20-24°C, ukorzenia się w ciągu 3-4 tygodni.

Choroby i szkodniki: Mogą pojawiać się mszyce, większym problemem jest gnicie kłączy spowodowane nadmierną wilgotnością podłoża.

Uwagi: Przy zbyt silnym nasłonecznieniu listki stają się blade i mogą pojawiać się na nich brązowe plamy.

Zielistka Sternberga (*Chlorophytum comosum*) tworzy krótkie kłącze z białymi mięsistymi korzeniami, z którego wyrastają długie (20-40 cm), łukowato wygięte, mieczowate zielone liście. Latem w pełni wzrostu z kątów liści wyrastają długie zwisające rozłogi, na których tworzą się młode rośliny potomne i drobne białe kwiaty. W uprawie najczęściej spotykane są odmiany o biało paskowanych liściach.

Wymagania: Ma niewielkie wymagania, dobrze rośnie na stanowisku jasnym, jednak należy unikać bezpośredniego nasłonecznienia. Przy niedoborze światła u odmian o biało paskowanych liściach mogą one zielenieć i przewieszać się. Optymalna temperatura wzrostu latem 14-20°C, zimą nie mniej niż 8°C.

Podłoże: Najlepszym podłożem do uprawy jest substrat torfowy z dodatkiem ziemi uprawnej; odczyn powinien wynosić pH 5,8-6,5.

Pielęgnacja: Zielistka należy do roślin łatwych w uprawie. Podlewać umiarkowanie, nadmiar wody powoduje gnienie korzeni. W okresie wegetacji zasilać rośliny co 10-14 dni, roztworem nawozów dla roślin o ozdobnych liściach.

Rozmnażanie: Zielistkę łatwo się rozmnaża przez cały rok przez odejmowanie młodych roślinek potomnych, które najliczniej tworzą się w okresie letnim.

Choroby i szkodniki: Podatna na mszyce. Po przesuszeniu lub z powodu braku składników pokarmowych końce liści zasychają.

Uwagi: Należy unikać suchego powietrza które powoduje zasychanie wierzchołków liści. W okresie niskiej temperatury liście mogą być blade wybarwione ze szklistym połyskiem, często przy niskiej temperaturze i nadmiernej wilgotności podłoża, rośliny stają się wiotkie, co jest spowodowane zagniwaniem u podstawy rozety liściowej.

Dracena obrzeżona (*Dracaena marginata*) krzew lub niewielkie drzewka o słabo rozgałęzionych pędach grubości 1-2 cm, z białawym nalotem. Liście bardzo smukłe, równowąskie do szablastych, ciemnozielone, błyszczące z czerwono-brązowym brzegiem, długości 30-60 cm i szerokości 2-3 cm.

Wymagania: Spośród dracen jest najmniej wymagająca. Stanowisko powinno być jasne, ale nie bezpośrednio nasłonecznione, dobrze rośnie w miejscach półcienistych. Optymalna temperatura do wzrostu 18-22°C.

Podłoże: Do uprawy najlepsze jest podłoże przepuszczalne i bogate w składniki pokarmowe, można zastosować substrat torfowy z domieszką ziemi ogrodowej; optymalny odczyn podłoża o pH 5,5-6,3.

Pielęgnacja: Draceny rosną szybko stąd w okresie letnim podłoże powinno być stale wilgotne, ale nie mokre, zimą podlewać oszczędniej. Unikać zarówno mokrego, jak i zbyt suchego podłoża. W okresie wegetacji zasilać rośliny co 10-14 dni roztworem nawozów do roślin o ozdobnych liściach. Młode rośliny zaleca się przesadzać co roku, starsze rzadziej. Nadmiernie wyrosnięte łodygi można przyciąć wiosną, a roślinie należy zapewnić większy dostęp światła, które jest niezbędne do wznowienia wzrostu.

Rozmnażanie: Dracenę rozmnaża się łatwo przez sadzonki pędowe wierzchołkowe i z

fragmentów łodyg. Sadzonki wierzchołkowe powinny posiadać 6-10 liści, a z części łodyg od kilku do kilkudziesięciu centymetrów. Sadzonki można wykonywać przez cały rok, jednak najlepszym terminem jest wiosna (luty-marzec).

Choroby i szkodniki: Dracena obrzeżona może być atakowana przez tarczniki i wełnowce oraz przędziorki.

Uwagi: Przy niskiej wilgotności powietrza mogą zasychać wierzchołki liści.

Epipremnum złociste (*Epipremnum aureum* (syn. *Pothos aureus*, *Rhaphidophora aurea*, *Scindapsus aureus*)) jest pnączem o długich słabo rozgałęziających się pędach. Liście są szeroko jajowate o długości 6-10 cm i szerokości 6-8 cm. Na całej długości pędów pojawiają się korzenie przybyszowe, za pomocą których roślina wspina się po drzewach i konstrukcjach wspierających. U dorosłych okazów blaszka liściowa może osiągać 30-50 cm długości. Skórzasta blaszka liściowa z charakterystycznymi nieregularnymi żółtymi plamami i smugami.

Wymagania: *Epipremnum* dobrze rośnie w miejscach jasnych i lekko ocienionych, należy unikać bezpośredniego nasłonecznienia. Optymalna temperatura do wzrostu 18-22°C, zimą nie mniej niż 15°C.

Podłoże: Podłoże do uprawy powinno być przepuszczalne i bogate w składniki pokarmowe, może to być substrat torfowy z domieszką ziemi ogrodowej; odczyn powinien wynosić pH 5,0-6,5.

Pielęgnacja: *Epipremnum* jest rośliną o małych wymaganiach. W okresie wegetacji podłoże powinno być wilgotne, należy unikać stojącej wody w podstawku. W okresie intensywnego wzrostu latem zasilać co 7 dni roztworem nawozu dla roślin o ozdobnych liściach.

Rozmnażanie: *Epipremnum* łatwo się rozmnaża na wiosnę przez sadzonki pędowe wierzchołkowe lub śródpędowe z 2-3 liśćmi, które należy umieścić po 3-4 do doniczki.

Choroby i szkodniki: W uprawie mogą się pojawić tarczniki.

Uwagi: Przy niedoborze światła nowe liście nie rozwijają się, lud opadają, a pędy nadmiernie wydłużają się.

dr inż. Piotr Czuchaj, Katedra Roślin Ozdobnych, Dendrologii i Sadownictwa Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, autor książki „Rośliny doniczkowe oczyszczające powietrze – w domu, w pracy, w szkole”